

Echo z Kowencji

ECHO Z KONWENCJI W KRAKOWIE, 12 MARCA 2000 R.

„Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest” – Efezjan 4:5

Wymienione słowa z Listu ap. Św. Pawła do Efezjan posłużyły za motto konwencji, którą zbór krakowski zorganizował już po raz trzeci w pięknej sali Nowohuckiego Centrum Kultury. Na konwencji zgromadziło się ok. 800 Braterstwa z południowej Polski, a nawet z dalsza. Przewodniczył br. Paweł Dąbek, który powitał zebranych słowami Ps. 122:1: „*Uradowałem się, gdy mi powiedziano: Do domu Pana pójdziemy*”.

Wygłoszono 4 wykłady z Pisma Świętego. Pierwszym wykładem na temat słów motto usłużył br. Daniel Iwanak. Brat zachęcał wszystkich, aby nas zawsze łączył „Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest”. Mówca przypominał wielkich bohaterów wiary Starego Testamentu – Abrahama, Noego, Mojżesza. Wiara to forma naszego kontaktu z Bogiem. Po uwierzeniu przychodzi pora na chrzest. W Pracy Pańskiej jesteśmy sobie wszyscy potrzebni. Niezbędna jest więc jedność. Brak jedności wynika z nierealizowania zaleceń o pokorze, miłości, cichości, nieskwapliwości (Gal. 5:22-23).

Drugim wykładem na temat „Listu do Laodycei” usłużył br. Piotr Krajcer. Wspominany przez Apostoła List do Laodycei (Kol. 4:16) – jak wiadomo – nie zachował się. Znamy natomiast inny list do Laodycei – ten polecony przez Pana w Księdze Objawienia 3:14-22. Jest to właśnie list do nas, żyjących w okresie laodycejskim Kościoła, do wszystkich wierzących. Pan zna uczynki Kościoła w Laodycei („znam uczynki twoje”), ale zna też uczynki nasze. Świat krajów chrześcijańskich to świat bogactwa. Świątynie są w nich jednak niemal puste. Tymczasem Słowo Boże zwiastuje nam „*niedościgłe bogactwa Chrystusowe*” (Efez. 3: 8). Mówca przypomniał słowa Jezusa o prawdziwym bogactwie: „*Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi..., Ale gromadźcie sobie skarby w niebie..., Albowiem gdzie jest skarb twój, tam będzie i serce twoje*” (Mat. 6:19-21).

Trzecim wykładem usłużył br. Mieczysław. Jakubowski. Za podstawę rozważań obrał sobie słowa z 1 Piotra 4:7: „*Lecz przybliżył się koniec wszystkiego*”. Jak wiadomo, końcem świata interesowali się już apostołowie, jak czytamy w Mat. 24:3. Jezus zalecił uczniom obserwować znaki czasu, wzywał ich do ciągłego czuwania (Mat 24:42). Mówca omówił znaki czasu, jakich co dzień jesteśmy świadkami; media są nimi wprost przepełnione: wielki rozwój umiejętności (Dan. 12:4), ale jednocześnie kataklizmy, walki narodów o wyzwolenie, wzmagający się chaos życia. Jezus w Mat. 24 wymienił ich wiele. Koniec świata to koniec obecnych niebios i ziemi – systemów religijnych i społecznych, „*Ale my oczekujemy... nowych niebios i nowej ziemi*” 2 Piotra 3:13.

Czwartym wykładem na temat „Mieszkam pośród swojego ludu” (2 Król. 4:13) usłużył br. Jan Kopak. Myślą przewodnią wykładu była troska o braci niezamożnych, samotnych, chorych i opuszczonych. W obecnych ciężkich czasach, w dodatku w czasach powszechnej nieuczulicy troska ta jest nakazem chwili. „*Czystą i nieskalaną pobożnością przed Bogiem i Ojcem jest to: nieść pomoc sierotom i wdowom w ich niedoli*” Jak 1:27. Jesteśmy bowiem członkami jednego ciała, niech wszyscy mają poczucie bezpieczeństwa i akceptacji, doznają ciepła i serdeczności, niech mają świadomość, że mieszkają pośród swojego ludu.

Konwencja, rozpoczęta o godz. 9.00, zakończyła się o godz. 16.00. Od razu można było kupić kasety z wykładami. Czynne też były dwa stoiska z literaturą biblijną. W czasie, gdy starsi słuchali wykładów, dzieci dwóch grup wiekowych brały udział w lekcjach biblijnych. Przedstawiły też swój własny program wokalny, śpiewały również chór. W ten sposób konwencja zainaugurowała tegoroczny sezon konwencyjny.

Za uczestników konwencji br. Aleksander Zajda

Zajda Aleksander
R-
„Straż”